Sagan om en l

Af Selm

T

kärlek

sorger oc

nskan din äl

till julbordet fram

Den var e som finns , ett männi

borst, röst

hälfg lam med en stjärnelik glans

för ar stämma får tonfall af äng

y larnas röst

ana signade kväll, som är H a n s

Mellan fattig och rik inga skranko.

då finns,

endast bröder vid julkvällens bord.

Och i kärlek delar man brödet och

minns:

som d u är jag skapad af jord!

Men när bordet är häfdt, är den tan-

ken förbi,

det heter ej mer: mitt är ditt.

Det värmande du, det förbytes till

ni —

man har julat, och så är man kvitt.

O, när kommer den dag, då den känsl-

la som föds

af julkvällens heliga ro

och af granljusens glans icke genas

föröds,

utan kvar i ditt hjärta får bo?

När blommar det ar, då dag

dag

står dukadt kärlekens bord,

när mötas i handslag fiendtliga lag —

när lyses frid öfver jord?

Daniel Falistrom.

der de präktiga träden

n träden, mitt barn, äro na-

furstar. Dem skola vi värda,

de hägna och glädja oss på alla

att. Det är de, som göra julen så

glad. Skogen är naturens stora jul-

gran, och stjärnorna, som blinka i

arren äro julgransljusen.

Skogen andas fullast på julaftonen, y då kan han mest förljufva mänskans känsla. Då bär han barnets själ på sina grenar och bland ljusstrålarna. Då veknar han upp den amle, slitne, hårdnade varelsen och reder hvilan öfver honom, stämmer omom till andakt. Julgranen ryeker tråden ur människans bröst. Skogen, om lämnat granen, fäller en glädjens är därvid.

Vapnen hvila. Julfröjd brusar.
Anden värms i sång och ljus.
Flingor falla. Trädgren susar:
Julfrid vare i ditt hus!

DEN BÄSTA.

Två korta, skarpa signaler i telefon.

Han förde mekaniskt handen till mikrofonen och svarade kort och distinkt firmans namn, väntande, som vanligt, att få höra någon affärsfråga.

Då hörde han en kvinnoröst, hans systers. Hon talade i korta, afbrutna meningar, snyftande och stapplande på orden. Deras gamla mor hade hastigt blifvit illa sjuk, efter att länge varit klen, och den senaste natten hade systern vakat öfver henne. Kom hem genast, kära du!

Hans blick gled öfver de många papperen på skrifbordet, de obesvarade affärsbrefven och prisnoteringarna. Hur skulle han kunna lämna allt detta och resa så hastigt.

Men bakom alla papperen och den febrila brådskan på fabriken såg han två vänliga ögon, som sågo så mildt på honom. Han hörde en röst, som utalade hans namn så, som ännu ingen sagt det.

Hans gamla mor!

Hastigt fattade han sitt beslut. Jag reser i natt.

På snälltåget, som rusade fram genom natten korsade tankarna hvarandra i hans tröttta hjärna och bilderna från barndom och ungdom syntes tydligare än på länge. Han minnes den vänliga och goda kvinnan som han egentligen hade att tacka för allt. Han kände smekningarna visserligen sparsamt utdelade, ty sådant förstå fattiga mödrar sig knapast på och ha ej tid därmed, och de vänliga förmaningarna, de ständiga påminnelserna i ynglingaåren att tänka på lifvet med litet allvar och önskningarna om välgång och framgång, då han för många år sedan gick ut på lyeksökeriet i världen, den glömde han aldrig.

Han påminde sig de senaste julafnarna, då han med sista tåglägenheten reste hem för att se granen tänd hos den gamla och han tänkte på de små men välmenade julklapparna.

Hans gamla mor!

Skulle han väl hinna och än en gång få se de vänliga ögonen och höra den goda, om ock brutna rösten.

Då morgonen grydde nalkades tåget hembygden. De gamla, kända vägarna, de låga husen, den lilla kyrkan de gamla träden däromkring, allt minde om svunna dagar.

Han satt vid sjuksängen och såg den gamlas bröst häfvas våldsamt Så slog hon upp ögonen och viskade hans namn. Då brusto strängar, som ej rörts på länge, och han, som trodde att han för länge sedan hårdnadt i lifvets strid, gråt som då han som barn klagadesin nöd för den goda, gamla.

Sedan satt han länge med den gamlas vissnade händer i sina.

Hans gamla mor! Hon var ändå den bästa!

Johan.

NATURENS STORA JULGRAN.

Skogen sammanför, hvad lifve splittrar: i dess sköte finner arden ro, enheten. Skogen är människosläktets vagga. Ända från den första lofbädd, hvarpå människan hvilade sig följer oss skogens stilla susning genom generationerna som en lyftande stärkande själsväg. Skogen är sagan förföriska värld, som för anden från hvilan ut till nya, renare däd.

Stormarna återstudsa där. Allt är stilla, fridfullt. Vandraren finner sig i ett rike, fullt af lif, imponerande lif finner sig gärdad af lifvets bästa ideal, men af tystnad. — Tystnad? Nej sinnet från det larmande lifvet upp fattar snart de veka, djuptoniga ljuden af lifvet här: barken som faller daggdroppens stöt mot klippan, fågelns glada kvitter, buret på det vemodiga suset i kronorna.

Hvad täljer oss skogen mera? — Han klagar! — — — — — — — — Han gifver oss allt, när vår stormiga, förvillade själ söker hans skydd, hans tröst. Men han klagar på oss! — — — — Han gifver oss ett hem ute på den kala slätten, ett stöd i handen, material i vårt dagliga arbete. Han fläktar milda luftvågor kring den spirande plantan ute på åkern, bereder henne det milda regnets vederkvickelse. Men han klagar på oss! — — — — — —

— Far, skola vi gå ut i skogen. nu, när det är jul, och höra på träden? — säger lilla Ruth.

— Höra på träden!

— Ja, du har ju sagt det!

— Jo, ut i det vida riket för jakten och — friden, bland tystnaden och lifvets maningar.

— Hvad menar du?

— Ut till ekorren och till vinterblommor bland de gula löfven!

— Ja!

Björkarna med sin hvita bark, kronan med sitt silfver af rimfrost den porlande lekfulla bäcken, den allvarliga klippväggen, nötskrikans färgprakt, hackspettens hammarslag de gungande grenarna, det bleknade strået, kransadt af grönskande lav, som skjuter upp genom det tunna blåndhvita snötäcket — och det yrande barnets rodnad med sin botten af oskulds lugn!.... O, härliga natur! O, människa i din friaste, din renaste tid!....

— Hvad säger det lilla trädet?

— Det klagar, att det ej kommer uppåt nog lätt, att den murkna granen sprider skugga öfver det.

— Hvarför står då det trädet i vägen för det lilla?

— Det har längtat länge efter lidandets slut. Masken fräter i dess hjärta, och det vill dö fortare.

— Dö?

— Död gifver lif. Det som dör är icke till intet, det gifver nya friska träd.

— Men hvad säga oss dessa träd?

— De sörja öfver sina tusendkamrater, frysa af vinden, som tränger in i detta stora gap och vänta fåfängt, att daggen, som faller från löfven, skall smula jorden, så att en enda ädel blomma kan värma deras fötter.

— Nej, skola vi nu gå från skogen!

— Här har varit skog. Stenarna riset, buskarna sökz här uppehållet lifvet, men med liten framgång. Mossan och ljungen äro de enda som trifvas. Människan har tagit träden, men icke lagt frö till nya. Ekorren skyr denna plats, fåglarna känna den ej. människan glömmer den. Därför gråter naturen sakta här, men tårarna förmå ej vederkvicka jorden utan stelna. Träd långt borta kasta hit ett och annat frö, men fröet kan ej lefva, ty det når icke genom ljungen ned till jorden.

— Är ljungen elak?

— Nej, ingenting i naturen är fult; det sämsta kan vara till någon nytta och glädje, om människan använder det rätt. Se på linsonriset och blå-

SOLSTRÅLEN.

Solen! Fulla af längtan utbreda vi armarne. Hon är för oss sinnebilden af den alltomfattande lyckan. Hon är den stora kraft, som skapar och herskar i naturen. Och då solens strålar lysa in genom fönstret, då blir det ljust i rummet, och människorna jubla af glädje. Den mörka moln hölja ofta den gyllene glansen, skymma och gömma den. Blott ett matt ljusskimmer faller öfver världen. Man famlar omkring i skymningen och man känner behof af att utbrista: "Gif mig ljus!"

Kvinnorna kunna åstadkomma detta solsken, blifva denna sol och detta ljus, om de blott af hjärtat vilja det. De behöfva icke vara ljusalfer med glänsande, blonda lockar och hvit, genomskinlig, lysande hud. De skola blott vara människor, blott människor i ordets sanna, äkta betydelse, människor, som både vilja det goda och älska det sköna. Då en kvinna kommer in i ett rum, där det råder glädje, bör hon säga några kärleksfulla, varma ord, som ytterligare höja glädjen. Hon måste vara liksom solen, hvars varma strålar gifva de brokiga blommorna ökad färg och göra den klara luften ännu klarare. Och hon själf står där förklarad och förskönad genom den glans och glädje, som utströmmar ifrån henne. Men den kvinna, som med en surmulen uppsyn, med sin egen missbelåtenhet, med ett kärlekslöst ord eller en elak blick stör lyckliga, nöjda och oskyldiga människors glädje, hon liknar det mörka moln, som tungt och hotande lägger sig öfver landskapet. Blott den kvinna, som har öfvervunnit sig själf, kan vara en solstråle. Väl kunna lidanden och sorger tynga henne, men ser hon sig omkring, så ser hon andra, som måste bära ännu större sorger och bekymmer. Hon tänker på allt det goda, som en kärleksfull försyn dock skänkt henne, och hon lofvar sig själf att öfverallt sprida lycka, där hon kan göra det.

Hon behöfver blott utbreda kärlek, som kommer från hjärtat och talar till hjärtat, och hon skall bringa välsignelse. Framför allt måste dock hennes eget hem vara uppfyldt af solskenet.

Hustrun, modern, dottern måste sprida detta solljus. Hustrun skapar ljus i sin mans hjärta, då hon delar och förstår hans tankar och känslor, då hon hjälper och främjar hans arbete och då hon talar uppmuntrande och styrkande ord till honom. Moderns soliga sätt smyger sig in i barnasinnet, barnet öppnar sitt inre för modern och gifver henne inblick i sitt känslo- och tankelif. Där det råder andlig öfverensstämmelse mellan mor och barn, där lägges, hvad hela släktledet beträffar, en solid grund för lyckan. — Antingen bekymmer och fattigdom eller skönhet och rikedom, arbets- eller njutningsdagar komma på kvinnans lott, så måste hennes solskensblick skapa ljus och glädje. Hon, som i faddergåfva fått ett soligt sinne, kan vara glad. Den kvinna förtjänar aktning och ära, som kämpande förädlar sin natur, som ofta tiger, då hon hade lust att tala och klandra, som gifver med sig då det gäller hennes egna önskningar, icke är retlig och beklagar sig i mörka och tunga stunder, för att alltid kunna vara solig i sitt hem.

K. J.

TVÅ RÄKNINGAR.

En liten gosse hörde en dag att hans mor skulle betala en del räkningar. Detta gaf honom en ide och nästa dag presenterade han henne följande räkning:

För att jag gått efter kol sex gånger	60 öre
Hämtat ved många gånger	60 öre
Gått två ärenden	40 öre
För att jag varit en snäll gosse	20 öre
Summa	1.80

Modern tog emot räkningen men sade ingenting. Nästa dag fann Lasse på sin plats vid bordet 1 kr. 80 öre tillsammans med en räkning af följande utseende:

För hans lyckliga hem under 10 år	ingenting
För all hans mat	Ingenting
För vård när han är sjuk	Ingenting
För lagning af hans kläder	Ingenting
För mor varit god mot honom	Ingenting
Summa	Ingenting

Lasse stoppade pengarna i fickan utan att först se på räkningen, men när han fick se den, blef han alldeles röd i ansiktet och vände sig med tårfyllda ögon till sin mor. Han gaf henne de 1.80 tillbaka och slog sina armar om hennes hals, under det han framsnyftade: "Jag var så tanklös när jag skref den där räkningen, förlåt mig mor!" Och mor förlät honom.

Vi göra helst affärer med dem som vill "sjelf se och bedömma"

Detta därför

Att hvarje man som behöfver köpa en maskin bör ha rättighet att först noga undersöka densamma, samt att vi ej frukta för en sådan undersökning — både våra maskiner och våra kunders belåtenhet bidraga därtill.

DESSA ILLUSTRATIONER OCH INTYGEN FRÅN VÅRA KUNDER SKOLA VISA ER, DÅ NI VILL 'SJÄLF SE OCH BEDÖMA', ATT NI BÖR FOREDRAGA AVERY MASKINERNA FRAMFÖR ALLA ANDRA.

Silfvermedalj för lokomobil Winnipeg. | Guldmedalj för lokomobil. Brandon. | Ångmaskin. Brandon. Guldmedalj för 30 h. kr. | Medalj för 30 h. kr. ångmaskin. Brandon. | Silfvermedalj för 20 hästkrafter ångmaskin. Brandon. | Bronsmedalj för 30 hästkrafter ångmaskin. Winnipeg.

BELÖNINGAR VID UTSTÄLLNINGEN I WINNIPEG OCH BRANDON 1909. Ännu ett bevis på vår öfverlägsenhet!

Dessa belöningar vunnos i täflan med större maskiner och med gasolinmaskiner, som i åratal varit ute i marknaden. Dessa belöningar visa huru Avery-maskinerna bedömas af fackmän. Vet ni a fnägra andra maskiner som på ett år vunnit sådan framgång?

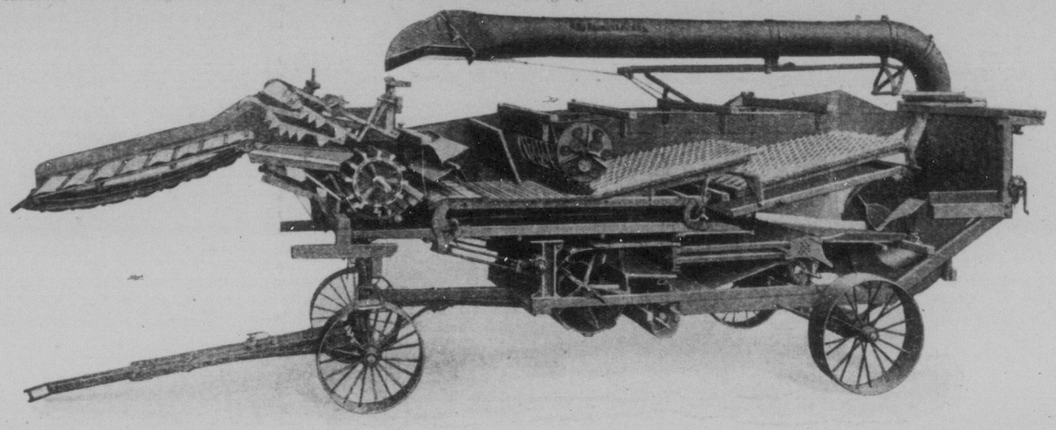

DETTA ÄR ETT AVERY "YELLOW FELLOW" TRÖSKVERK MED SJÄLF-MATARE OCH HALM-BLÅSARE.

Denna bild kan ni själf "se och bedöma" hur vårt tröskverk är konstrueradt. Ni kan se hvarje detalj. Följ med från själfva motoren och observera dessa speciella delar.

Solidt Canvas matningsapparat. Jumbo Tool stål tänder. Lång konkav rist-yta, justerbar i båda ändarna. Justerbar rist bakom cylindern. Rörlig rist under bulten. I.X.L. separeringsanordning. Halm-rensare. Utmärkt rensningsfläkt. Blåsare af stål. Solid gjutjärnsfläkt. Blåsare af bästa konstruktion.

dessa många företräden ha föranledt en Avery-tröskare att ge sin "Yellow Fellow" namnet "Den stora sädrensaren, arbets-, pennings- och säd-bespararen.

För att visa hvad en Avery "Yellow Fellow" duger till återgifva vi härnedan tre intyg.

Jag äger en Avery tröskmaskin, Feeder och Blower och har i dag anställt ett prof. Jag hade i dag fyra nän langande hvete i "feedern". Profvet visade att maskinen afskiljde 99 94-100 proc. af säden. Profvet gjordes på Freed Blocker, åtta mil norr om Bird Island, — L. A. Tinnes, Bird Island, Minn. 9-8 1909.

Jag anställde ett prof i dag med min nya Avery maskin, försedd med Feeder, Wind-stacker och I.X.L. anordning, på G. Damerows farm, fem mil norr om Atwater. Förlusten af säd var endast 1-12 proc. — G. Stoffers, Atwater, Minn. 10-7 1909.

Jag anställde ett prof i dag med min Avery maskin, försedd med Avery Feeder, Windstacker och I.X.L. anordning. Ej mindre än 99 92-100 proc af-skiljdes. Profvet gjordes hos A. Holte. — H. Gunderson, Davenport, N. D. 9-29 1909.

Hvar finna bättre bevis än dessa? En mängd andra intyg ha vi också, hvaraf ni kan få veta precis detsamma — att Avery tröskmaskinen är förstklassig.

DET BETALAR SIG ATT NOGA BETÄNKA DETTA.

För närmare upplysningar skrif efter våra tre gratis kataloger öfver:

ÅNGMASKINER, TRÖSKVERK OCH ÅNGPLOGAR. LOKOMOBILER FÖR LAND OCH STAD. JORDBRUKSREDSKAP.

Skrif efter en lokomobilkatalog om det intresserar er.

FYLL UT BLANKETTEN MED NAMN PÅ 5 TRÖSKARE, BIFOGA ETT 10c. FRIMÄRKE OCH SÄND TILL AVERY COMPANY, ILL., EFTER EN UNDER-MOUNTED ENGINE-KLOCK-KEDJA.

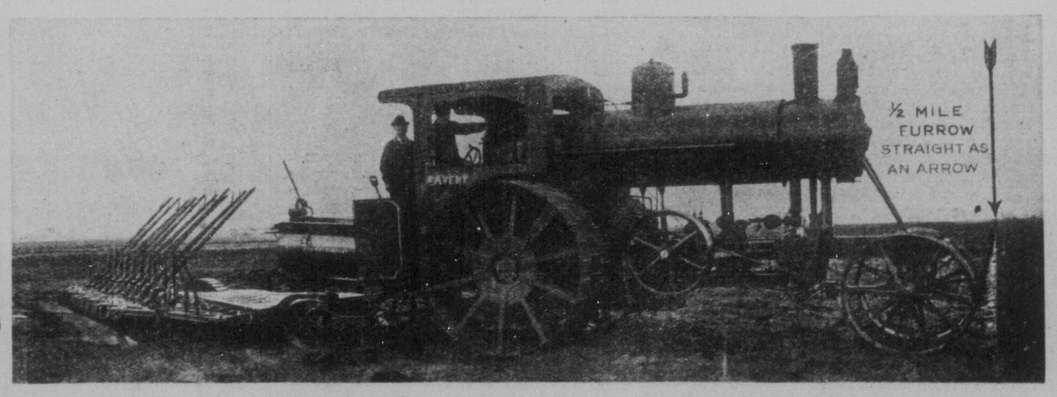

VÅR LOKOMOBIL GJORDE DEN ENDA RIKTIGA PLOGFÅRAN VID 1909 ÅRS UTSTÄLLNING I WINNIPEG.

Lokomobilen drog en "10 Gang Cockshutt plow", den samma som användes af de andra täflande.

Men vår plog var den enda som producerade en regelrätt fåra.

Orsaken är helt enkelt den at denna maskin till alla detaljer just är konstruerad för sådant arbete. Den är också varaktigare, kraftigare och lätt handterligare ännandra maskiner.

Om ni behöfver en maskin för plöjning, tröskning sågning etc., kan ni ej finna en bättre än **Avery Double undermounted Engine.** Maskinen levereras i fem storlekar — 18, 20, 22, 30 och 40 h. kr. Se vår illustrerade katalog.

Skrif efter en Avery Under mounted Engine klockedja.

En vacker present. Med medaljong, föreställande en af våra lokomobiler.

Vi sända denna kedja gratis för fem adresser på tröskare och ett 10 cents frimärke till porto.

Fyll i kupongen tydligt. — Skrif ert namn tydligt.

AVERY CO., 675 Iowa St., Peoria, Ill., U.S.

Haug Bros. & Nellermoe Co.
Limited

CANADIAN JOBBERS — WINNIPEG, MAN.

ANVÄND DENNA KUPONG Skrif namn och adress på fem tröskare här nedan.

Namn ..... Postkontor ..... Provins .....
Namn ..... Postkontor ..... Provins .....
Namn ..... Postkontor ..... Provins .....
Namn ..... Postkontor ..... Provins .....
Namn ..... Postkontor ..... Provins .....

KODAK SAFETY FILM